

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1836.

2 Μαρτίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Δηλοποιήσεις 1) περί πλειστηριασμοῦ τῆς ἰδιοκτητοῦ οἰκίας τοῦ Κωνσταντίνου Δουμπιώτου. — 2) περί πλειστηριασμοῦ τῆς ἡμισείας οἰκίας τοῦ Π. Καλιγᾶ. — 3) περί δημοσιεύσεως διαθηκῶν τῶν ἀπεθονόντων, α.) τῆς Εὐγενούλας συζύγου Γ. Φουντούλη, β.) τοῦ Μηχαήλ Θεοδώρου, γ.) τῆς Φλορεῦς Δ. Λιανού. — Ἀποφάσεις περί πτωχεύσεως τοῦ Ἰω. Θελασσινού. — Ἀναφορά Παναγιῶτ Κουκάκη συζύγου Νικολάου Βύρλου κατὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς καὶ παντὸς ἑτέρου ἀντιπαιουμένου δίκαια ἐπὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ περί χωρισμοῦ κτημάτων.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 53). (Ἀριθ. Πρωτοκ. 100).

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

1)

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος Α. Σγοῦτας

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 709 κατασχέσεως ἰδιοκτητοῦ οἰκίας τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Δουμπιώτου, γενομένης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 412 πράξεως τοῦ παύσαντος Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 91 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, καὶ δυνάμει τοῦ ἐντάλματος τῆς ἰδίας ἀποφάσεως, κατὰ συνέπειαν τῆς παρά πόδας ἀντιγραφομένης κατασχέσεως, καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ διαδίκου Κυρίου Μ. Βατάλη, πληρεξουσίου τοῦ Γεωργίου Κωνσταντίνου, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἐν τῷ Δήμῳ τούτῳ, ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ καφφενείου τοῦ Κυρίου Σταματάκη Σαατζῆ ἐνώπιόν μου, ἢ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπ' ἀρ. 709 τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Δουμπιώτου οἰκία, ἣτις ἐμπεριέχει 10 κάμαρας, καὶ εἶναι τρίπατος, καὶ εἰς τὸ κάτωθεν μέρος ἔχει 3 κατώγεια ὡς καὶ ὀλίγον προαύλιον ἕως μισὸν στρέμμα ἐπάνω κάτω, ἐν πηγάδιον, καὶ πλησίον τοῦ πηγαδίου εἶναι ἐν μικρὸν περιβόλιον τοιχογυρισμένον μὲ μίαν κουζίαν, τὸ δὲ ὄπισθεν περιβόλιον περιέχει ὡς ἕγγιστα 4 στρέμματα μὲ τὸ πηγάδιόν του, καὶ μὲ διάφορα δένδρα, ὡς καὶ τοιχογυρισμένον, καλλιεργημένον εἰς τὴν κατάστασιν, τὴν ὅποιαν σήμερον εὐρίσκεται, καὶ ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμ. 6000.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 965 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὁ πλειστηριασμός θέλει γενῆ καὶ διεκπεραιωθῆσεται τὴν 19 τῶν ἑλευσομένου μηνὸς Ἀπριλίου Ε. Ε., ἀφ' οὗ πρῶτον καταχωρισθῆ δις εἰς δημόσιον τι φύλλον, καὶ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τὴν ἐνδεκάτην ὥραν Π. Μ.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται αἰ τῆς ἐκτιμῆσεως δραχ. 6000, κατὰ τὸ ἀρθρ. 969 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γενῆ πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, συμφώνως μὲ τὸ ἀρθρ. 974 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, μεταβιουόσης τῆς οἰκίας ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

Παραγγέλλεται ὁ παρὰ τῶ ἐνταῦθα Δικαστηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν κλητῆρ Κύριος Ἰωάννης Π. Δημολῆ νὰ δημοσιεύσῃ τὴν παρούσαν διακήρυξιν, συμφώνως μὲ τὸ τέταρτον ἐδάφιον τοῦ ὑπ' ἀρ. 969 ἀρθρ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἐν Χαλκίδι, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1836, ἡμέραν πέμπτην μετὰ μεσημβρίαν,

Ἀντίγραφον κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς κατασχέσεως τῆς κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 709 ἰδιοκτητοῦ οἰκίας τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Δουμπιώτου, γενομένης διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 412 πράξεως τοῦ παύσαντος ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀρ. 91 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, καὶ δυνάμει τοῦ ἐντάλματος τῆς ἰδίας ἀποφάσεως, καὶ τῆς πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον ἐγγράφου παραγγέλιας τοῦ διαδίκου Κυρίου Μ. Βατάλη, πληρεξουσίου τοῦ Γεωργίου Κωνσταντίνου, μετέβην σήμερον ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τοῦ ἐν Χαλκίδι Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν περὶ τὰς δύο ὥρας Μ. Μ. ἡμέραν τρίτην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Δουμπιώτου ὑπ' ἀριθ. 709 μετὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρόδρου Κυρίου Δημητρίου Καφετζόγλου, καὶ τῶν προσλαμβανομένων δύο ἐνηλίκων μαρτύρων Κ. Κ. Κωνσταντίνου Βούλτζικ, καὶ Νικολάου Δασκαλοπούλου, οἵτινες δὲν ἔχουν κἀμμίαν συγγένειαν μὲ τοὺς διαδίκους, καὶ

ἄφω ἐφύλαξα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 862, 866 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ἐπερίγραψα κατὰ τὸ ἄρθρ. 957 τῆς ἰδίας Δικονομίας τὴν μνησθεῖσαν οἰκίαν· εἶναι τρίπατος, ἔχει κάμαρας 10 καὶ 3 κατώγεια εἰς τὸ κάτωθεν μέρος, ἔχει καὶ ὀλίγον προαύλιον ἕως μισὸν στρέμμα ἐπάνω κάτω, μ' ἐν πηγαδίον, καὶ πλησίον τοῦ πηγαδίου διαιρεῖται ἐν μικρὸν περιβόλιον τοιχογυρισμένον μὲ μίαν κουζίαν, τὸ δὲ ὀπισθεν περιβόλιον περιέχει ὡς ἔγγιστα φρέγματα 4 μὲ τὸ πηγαδίον του, καὶ μὲ διάφορα δένδρα, καὶ τοιχογυρισμένον, καλλιεργημένον εἰς τὴν κατάστασιν, τὴν ἑποῖαν σήμερον εὐρίσκεται, καὶ γειτονεῖται ἀφ' ἐνὸς μέρους μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Σ. Καλογεροπούλου, καὶ ἀφ' ἑτέρου μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωάννου Βασιλείου, καὶ ἀπέμπροσθεν τῆς θύρας του μὲ τὴν δημοσίαν ὁδὸν, καὶ ἐνεργήθη ἡ κατάσχεσις παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου, παρόντος τοῦ δημαρχικοῦ παρέρου, καὶ ἐνώπιον τῶν δύο ὑποφαινομένων μαρτύρων, καὶ ἀπόντος τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Δουμπιώτου, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέρου διὰ δραχμ. 6000· προσδιορίζεται ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ 19 τοῦ ἐλευσμένου μηνὸς Ἀπριλίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 965 ἐδάφιον 2 τῆς Πολιτ. Δικονομ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Χαλικιδῆς Κυρίου Δ. Σγούτα εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως αὐτῆς ἀπέναντι τοῦ καφενείου τοῦ Κυρίου Σ. Σαατζῆ πλησίον τῆς παραθαλασσίας· ἀναγνωσθεῖσα ἡ παρούσα παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου, ἐνώπιον τοῦ δημαρχικοῦ παρέρου, παρὰ τῶν δύο μαρτύρων, καὶ οὕτως ὑπεγράφη.

Ἐν Χαλικίδι, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1836.

Ὁ δημαρχικὸς παρέρου Δ. Καφετζόγλου.

Οἱ μάρτυρες

Κωνσταντῖνος Βούλτζις,

Ν. Δασκαλόπουλος.

Ὁ κλητὴρ Ἰωάννης Π. Δημολῆς.

(Ἄριθ. ἔγγραφ. 757). (Ἄριθ. Πρωτοκόλ. 107).

2)

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἐρμουπόλεως Σύρου
Κ. Μώραλης

Ἀηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 161 τελεσιδικίου ἀποφάσεως τοῦ Σεβαστοῦ Πρωτοδικείου τούτου, δι' ἧς καταδικάσθη ὁ Κύριος Χαλιγᾶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς χρεωστικῆς ὁμολογίας του διςτῆλων 145 καὶ τόκων αὐτῶν μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς πρὸς τὸν Κύριον Ἠλίαν Χαλιγᾶν·

Δυνάμει τῆς ὑπὸ χρονολογίαν τὴν 24 ἐνεστῶτος μηνὸς κατασχέσεως ἀντιγραφομένης παρὰ πόδας, καὶ κατ' ἐπίτησον τοῦ Κυρ. Ἠλία Χαλιγᾶ, ἐκτίθεται εἰς δημο-

πρασίαν ἐν τῷ Δήμῳ τούτῳ ἐπὶ τῇ μεγάλῃ, ὁδῷ τῆς Ἐρμουπόλεως ὑπὲρ τοῦ Συμβολαιογραφείου μου, τὸ ἡμισυ τῆς ἰδιοκτητοῦ οἰκίας τοῦ Παναγῆ Χαλιγᾶ κειμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἰδιοκτησίας τῆς Κυρίας Ζωρζέτας Λαπιέρ, διὰ τὸ ὅποιον ἡμισυ ἐδάφους πληρῶναι κατὰ μῆνα γρόσια δύο ἡμισυ δι' ἐνοίκιον, ἔχουσα πῆλεις τετραγωνικοῦς ὡς ἔγγιστα 211 καὶ ὕψος πῆλεις 5 $\frac{1}{2}$, κειμένη πλησίον τῶν δημοτικῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων, ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ κάμαρας 4, αἰθουσαν 1, κουζίαν 1, ἐν προαύλιον περιτοιχισμένον μὲ κάγκελα, καὶ ἀναγκαῖον.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 965 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ὁ πλειστηριασμὸς ἀρχεται σήμερον καὶ τελειώνει τὴν 18 τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Μαρτίου.

Πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται διὰ τὴν ῥηθεῖσαν οἰκίαν, ἐκτὸς τοῦ γηπέδου, ἡ τῆς ἐκτιμήσεως, δηλ. δραχ. 1000 κατὰ τὸ ἄρθρ. 969 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 974 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μὲ μετροτὰ ἐπὶ χεῖρας· ἡ κυριώτης δὲ τῆς οἰκίας παραδίδεται ἀμέσως πρὸς τὸν ἀγοραστὴν.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 893 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, παραγγέλλεται ὁ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Δικαστηρῶσις κλητὴρ Χαράλαμπος Παππᾶ Ἐλευθερίου νὰ δημοσιεύσῃ τὴν παρούσαν καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ἄρθρ. 969 ἐδάφ. 4 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἀντίγραφον κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 161 τελεσιδικίου ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, καὶ τῆς ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου τρέχοντος ἔτους πρὸς τὸν ὑποφαινομένον πληρεξουσιότητα τοῦ Κυρίου Ἠλία Χαλιγᾶ μετέβην σήμερον τὴν 10 ὥραν πρὸ μεσημβρίας εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1350 ἐνταῦθα οἰκίαν τοῦ Παναγῆ Χαλιγᾶ, εἰς τὴν θέσιν τῆς Κυρίας Λαπιέρ, παρόντος τοῦ δημαρχικοῦ παρέρου Ἐρμουπόλεως, καὶ τῶν προσυπογεγραμμένων ἐνηλίκων μαρτύρων Γεωργίου Σφυρῆ καὶ Ἀντωνίου Ρουσσου, οἵτινες δὲν ἔχουν κάμειν συγγένειαν μὲ τοὺς διαδικούς, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ὄντων, ἔκαμα τὴν κατάσχεσιν τῆς διαληφθεῖσης ἡμισίας οἰκίας τοῦ Παναγῆ Χαλιγᾶ διὰ χρέος τοῦ ἰδίου πρὸς τὸν Ἠλίαν Χαλιγᾶν δραχμ. 871 καὶ 80 λεπτῶν καὶ τὸν τόκον αὐτῶν ἐτῶν δραχμ. 675, τὸ ὅλον δραχ. 1546 καὶ 80 λεπ. περιγράφων ἀκριβῶς τὴν θέσιν καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐφεξῆς.

Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1350 οἰκία καὶ εἰς τὴν θέσιν τῆς Κυρίας Λαπιέρ, ἔχει πῆλεις τετραγωνικοῦς ὡς ἔγγιστα 211, τὸ ὕψος πέντε ἡμισυ, ἔχει κάμαρας 4, αἰθουσαν 1, μαγειρεῖον 1, ἐν προαύλιον περιτοιχισμένον μὲ δρύφρακτον καὶ ἐν ἀναγκαῖον ὁ ὑπερθεματιστὴς θέλει πληρῶναι εἰς τὴν Λαπιέρ Συρίαν ἰδιοκτητικῶν τοῦ γηπέδου, εἰς τὴν

ὅπῃον εἶναι κατασκευασμένη ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος οἰκία, διὰ τὴν ἡμίσειαν κατα μῆνα ἀνά γρόσια τουρκικὰ δύο ἡμισυ, κατὰ τὴν μετὰ τοῦ ἰδιοκτητοῦ Παναγῆ Καλιγᾶ, καὶ τῆς β. τείσης Λαπιέρ, περὶ τούτου συμφωνίας, ἢ ἡμίσεια οἰκία αὕτη ἢ ἀνήκουσα εἰς τὸν Παναγῆν Καλιγᾶν ἐκτιμηθεῖσα παρὰ τοῦ διαληφθέντος δημοτικοῦ παρέρου Κ. Ν. Φωκᾶ διὰ δραχμ. 1000 ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν τὴν 15 τοῦ ἐλευσομένου Μαρτίου Τ. Ε. ἡμέραν κυριακὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμοῦπόλεως Κ. Μώραλη.

Ἡ παρῶτα ἔκθεσις ἀναγνωσθεῖσα παρόντων τοῦ τε δημοτικοῦ παρέρου καὶ τῶν μαρτύρων, ὑπογράφεται παρ' αὐτῶν καὶ παρὰ τοῦ ὑπαφαινομένου.

Ἐν Ἑρμοῦπόλει, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1836.

Ὁ παρὰ τῷ ἐν Σύρῳ Πρωτοδικεῖῳ κλητῆρ
Χαράλαμπος Παπᾶ Ἐλευθερίου.

Ὁ δημοτικὸς πάρεδρος Νικόλαος Φωκᾶς.
Οἱ μάρτυρες

Γεώργιος Σφουρῆς,
Ἀντώνιος Ρούσσος.

Ὁ Συμβολαιογράφος Κ. Μώραλης.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 38). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 109).
3)

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ἐξοσιν ἡμέρας μετὰ τὴν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος προγράμματος, θέλου δημοσιεῦθῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει, αἱ ἐκλόλουθαι διαθῆκαι τῶν ἀποθανόντων.

α'. Τῆς εἰς Μύκωνον Εὐγενεῦλας συζύγου Γ. Φουντουλῆ, γενομένη ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μυκῶνου Ι. Κανίσκα.

β'. Τοῦ ἐν Ἑρμοῦπόλει Σύρου Μιχαὴλ Θεοδώρου, γενομένη ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμοῦπόλεως Δ. Δαυίδ.

γ'. Τῆς εἰς Μύκωνον Φλωροῦς Δ. Λιανοῦ, γενομένη ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μυκῶνου Ι. Κανίσκα.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ὅλοι οἱ ἔχοντες συμφέρον εἰς τὰς περιουσίας τῶν ἀνωεπιρημένων, ἵνα παρευρεθῶν τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν.

Ἀντίγραφα τοῦ παρόντος θέλου κοινοποιηθῆ τοιχοκollούμενα εἰς τὰ πρὸς τούτῳ διωρισμένα μέρη καὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1836.

Ὁ πρὸεδ. Δικαστῆς Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.
Ὁ Γραμματεὺς Μ. Σκαλιστήρης.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 23). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 106).
ΑΠΟΦΑΣΙΣ.

Τὸ ἐν Σύρῳ Ἐμποροδικεῖον.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῶν Κ. Κ. Εὐστρατίου Πετρίτση, Ἀντωνίου Μικρουλάκη καὶ Μιχαὴλ Γαλάτη τῆς 18 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, διὰ τῆς ὁποίας εἰς προσθήκην τῶν ὅσα ἐξέθεσαν καὶ παρέστησαν διὰ τῆς προλαβούσης ἀναφορᾶς τῶν τῆς 15 τοῦ αὐτοῦ μηνός, προκαλοῦντες τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως τοῦ χρεώστου τῶν Κυρίου Ἰωάννου Θαλασσινοῦ ἐνταῦθα ἐμπόρου, παρθευριάζουσι τὰ ἑξῆς, δηλαδὴ

α'. Ἐγγραρον μαρτυρίαν τῆς 17 τοῦ ἐνεστῶτος διαφορῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων βεβαιούντων, ὅτι ἐνώπιόν των ὡμολόγησεν ὁ κύριος Ἰωάννης Θαλασσινός ὅτι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ πληρώσῃ τὰς ἐμπορικὰς του ὑποχρεώσεις, καὶ ἔκαμε πράξεις βεβαιούσας, ὅτι ἔπαυσε τὰς τε πληρωμὰς καὶ τὸ ἐμπόριόν του.

β'. Ἀναφορᾶν τῶν τῆς 15 τοῦ αὐτοῦ μηνός πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου, καὶ πράξιν τοῦ Προέδρου τούτου τῆς 16 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι, ἐπὶ ὑποψία φυγῆς τοῦ εἰρημένου χρεώστου τῶν, ἐζήτησαν καὶ ἀπέλαυσαν τὴν ἀδειαν τῆς προσωρινῆς προσωπικῆς κρατήσεώς του.

γ'. Ἀηλοποίησιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Πρωτοδικαῖς Κλητῆρος Χαράλαμπος Παπ. Ἐλευθερίου, ἐξ ἧς προκύπτει, ὅτι ὁ Κλητῆρ οὗτος, ὅταν ἐπῆγε διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν προσωπικὴν κράτησιν, δὲν εὔρε τὸν Κύριον Ἰωάννην Θαλασσινόν, ἀλλ' εἶπεν ἢ συμβία του ὅτι ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν 15 τοῦ ἐνεστῶτος.

Ἐπιστηριζόμενοι δὲ εἰς ταῦτα καὶ εἰς ὅσα προλαβόντως ἀνέφεραν, ἐπικαλοῦνται πάλιν τὴν κατὰ τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Θαλασσινοῦ ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρῶν 449, 454 καὶ 455 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου.

ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 22 καὶ τῆς 17 τοῦ ἐνεστῶτος ἀπόφασίν του, διὰ τῆς ὁποίας, μὴ ἀποδειχθείσης τότε ἰκανῶς τῆς πύσεως τῶν πληρωμῶν ἀπὸ μέρους τοῦ κυρίου Ἰωάννου Θαλασσινοῦ (ὡς ἀπαιτεῖται, κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, τὸ ἀρθρον 441 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου καὶ τὰς ἐξιώσεις τοῦ παρδείου περὶ ἐμπορικοῦ δικαίου ἐκδ' τῶν 1831 ἀριθ. 1099—1102, ὅταν ἢ κήρυξις τῆς πτωχεύσεως προκαλῆται ἀπὸ θανειστὰς) δὲν ἐνεκρίθη ἢ κατ' αὐτοῦ ἀπαίτησις, ἀλλ' ἐπεφυλάχθη εἰς τοὺς ἀναφερομένους τὸ δικαίωμα πύσεως πληρεστερας ἀποδείξεως.

Παρατηροῦν δὲ,

Ὅτι αἱ νῦν προσφερόμεναι βεβαιώσεις καὶ ἀποδείξεις, ἐνούμεναι μὲ τὰς προλαβούσας, ἀποτελοῦσιν ἐν ὅλον ἰκανόν νὰ πείσῃ, ὅτι ὁ κύριος Θαλασσινός ἔκαμε παύσιν τὴν πληρωμῶν.

Ὅτι εἰς τὴν ἀναφορᾶν τῶν Κ. Κ. Πετρίτση, Μικρουλάκη καὶ Γαλάτη πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου τῆς 15 τοῦ ἐνεστῶτος διαλαμβάνεται, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μετέβησαν οἱ ἀναφερόμενοι μετὰ τοῦ Εἰρη-

νοδίκου εις την αποθήκην του κυρίου Θελασσινοῦ διὰ νὰ εἰς τὰ συνήθη μέρη τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως ταύτης ἐπιθέσουν τὰς σφραγίδας κτλ. ὁ Εἰρηνοδίκης ὅμως δὲν δημοσιευομένη καὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἄγγε-
διευθύνει εἰσέτι εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο τὴν κατὰ τὸ λιῶν.
ἄρθρον 453 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου ἔκθεσιν του·

Αποφάσεις.

α'. Δηλοποιεῖται ὅτι ἡ 15 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἰωάνν. Θελασσινοῦ ἐνταῦθα ἐμπόρου· ἡ δὲ δηλοποίησις αὕτη θέλει φέροι τ' ἀποτελέσματα εἰς τὰ ἄρθρα 442—448 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου.

β'. Διτάσσεται ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων εἰς τὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὅσα διαγράφονται εἰς τὸ ἄρθρ. 451. ἐξαίρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 463 τοῦ αὐτοῦ Νόμου καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1055 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἡ σφράγις θέλει ἐκτελεσθῆ ἀμέσως, ἐὰν δὲν ἐξετελέσθῃ ἤδη παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Εἰρηνοδίκου, πρὸς τὸν ὁποῖον διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ διὰ νὰ συμμορφωθῆ μὲ τὸ ἄρθρον 453 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, θέλει διευθυνθῆ παρευθὺς ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

γ'. Ὁ κύριος Ἰωάννης Α. Ράλλης, Δικαστὴς τοῦ ἐμπορ. δικείου τοῦτου, διορίζεται εἰσηγητῆς, εἰ δὲ κύριος Ἀντώνιος Πετρίτσος, καὶ Μιχαὴλ Γαλάτης διορίζονται πράκτορες ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἰωάννου Θελασσινοῦ, διὰ νὰ συμμορφωθῆ ἕκαστος αὐτῶν, καθ' ὅσον τον ἀφορᾷ, μὲ τὰ ἄρθρα 458, 459, καὶ 461—466, 470—475, 499 καὶ 500 τοῦ εἰρημένου Νόμου, ἰδιαιτέρως δὲ ὁ εἰσηγητῆς, μὲ ὅσα ἄλλα παρ' αὐτοῦ ὁ νόμος οὗτος ἀπαιτεῖ, ἄχρι τέλους τῶν ἐργασιῶν του.

δ'. Διατάσσεται νὰ βληθῆ πτωχεύσας εἰς τὴν διὰ χρέη φυλακῆν, ἢ νὰ φυλαττεται παρ' ἀστυνομικοῦ ἢ δικαστικοῦ τινος ὑπηρετοῦ, ἢ παρὰ τινος χωροφύλακος, ἐκτελουμένων τούτων, ὡς ἐρμηνεύει ὁ Παρθέσιος περὶ ἐμπορικοῦ δικαίου εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 1145 ὑπὸ τὴν ἐπιτίθησιν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ κατ' αἴτησιν τῶν πρακτόρων.

ε'. Προσκαλοῦνται οἱ δανεισταὶ ὅλοι τοῦ πτωχεύσαντος νὰ συμμορφωθῶσιν ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως μὲ τὰ διατεταγμένα εἰς τὸ ἄρθρ. 502 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου.

ς'. Ἡ παρούσα ἀπόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεσθῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 475 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου· θέλει δὲ τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, εἰς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως καὶ

ζ'. Τὸ δικαίωμα τῆς παρούσης ἀποφάσεως εἰς δραχμὰς τέσσαρας θέλει πληρωθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου παρὰ τῶν ἀναφερομένων.

Ἐξεδόθη ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 19 Φεβρουαρίου 1835.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩΣΗΦ Ν. ΚΙΑΠΠΕ.
Ἰ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.
Π. ΚΑΖΗΡΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Γ. Βαλτάς.

(Ἀριθ. Πρωτοκόλλ. 108).

ΑΝΑΦΟΡΑ

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ ἐν Χαλκίδι Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἡ περιουσία τοῦ Νικολάου Βύρλου ἐλαττοῦται εἰς τρόπον, ὥστε κινδυνεύει νὰ συναπολεσθῆ μετ' αὐτῆς καὶ ἡ προῖξ τῆς ἀναφερομένης διὰ νὰ δικασθῆ ἢ ἀναφερομένη τὰ προικῶν κτήματά της ἀπὸ τὸ δυστυχὲς ναυάγιον τοῦ συζύγου της, ἐξαίτεται χωρισμὸν τῶν κτημάτων αὐτῆς ἀπ' ἐκείνην τοῦ συζύγου της κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 676 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Κατὰ συνέπειαν οἶς παρακαλεῖ Κ. Πρόεδρε νὰ ἐνεργήσετε τὰ διὰ τοῦ ἄρθρ. 677 εἰς ὑμᾶς ἐναποταμιευμένα καθήκοντα, καὶ νὰ διατάξετε τὴν ἐπίθεσιν τῆς παρούσης πρὸς τὸν διαληφθέντα σύζυγον τῆς ἀναφερομένης, καὶ πρὸς τὸν Νομάρχην Εὐβοίας.

Ἐπισυνάπτονται

Α'. Ἄδεια τοῦ Νικολάου Βύρλου πρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ τῆς 25 Νοεμβρίου 1835.

Β'. Ἐπιτροπικὸν ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν.

Ἐν Χαλκίδι, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1836.

Εὐπειθέστατος

Π. Τυπάλδος Δικηγόρος.